

F. t. l. om radio- og fjernsynsvirksomhed

Til § 18, stk. 4

Bestemmelsen om den landsdækkende TV 2-virksomheds adgang til at udøve programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i større områder er parallel til bestemmelsen om Danmarks Radio (§ 7, stk. 3). Der vil ikke kunne indgå reklamer i denne programvirksomhed, jf. § 65, stk. 2.

Til kapitel 5. Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område.

Formålet med dette kapitel er at tilvejebringe de fornødne regler, som skal gælde for de nye former for dansk programvirksomhed.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget gør den teknologiske udvikling det nødvendigt, at Danmark indfører tidssvarende bestemmelser, som gør det muligt her i landet at udøve denne form for udsendelsesvirksomhed. Denne udvikling tilsiger også, at denne virksomhed bør kunne foregå på vilkår, som svarer til dem, der gælder i en række andre europæiske lande.

Kabelspredning efter nærværende kapitel vil i princippet kunne være landsdækkende, men kan også være et tilbud til fællesantenneanlæggene i en enkelt landsdel eller mindre områder.

Fællesantenneanlæg må ikke overskride en kommunegrænse. Brugen af telenettet til fremføring af radio- og fjernsynsprogrammer er omfattet af koncessionen i henhold til lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. Derfor vil kabelfødt programvirksomhed, som skal dække flere kommuner, skulle gøre brug af det offentlige telenet (hybridnettet) for at kunne få det kabelfødte program fordelt samtidig i flere kommuner.

Kabelfødte programmer vil også kunne distribueres til interesserede fællesantenneanlæg ved hjælp af kassetter eller lignende.

Der vil blive fastsat regler for programforetagernes anvendelse af hybridnettets overordnede dele (det offentlige telenet) til fremføring af deres programmer i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt er gældende for offentlige teletjenester. Det vil først og fremmest sige takstprincipper og abonnementsvilkår for programtransporten fra programforetagendet til og med HF-punkterne (overgangspunkterne fra det offentlige telenet til tilsluttede fællesantenneanlæg). Det lægges i den forbindelse til grund, at programudbyderen betaler televirksomhedernes monopoldel for programtransporten frem til og med HF-punkterne. Programforetagenderne må samtidig træffe aftale med ejerne/operatørerne af de tilslutte-

de fællesantenneanlæg vedrørende levering og betaling for programmet. Det skal endvidere være muligt for ejeren af det pågældende fællesantenneanlæg udelukkende at aftage et eller flere af de programmer fra hybridnettets HF-punkter, som er resultatet af den foreslåede programvirksomhed ved hjælp af kabler.

Til § 34

Stk. 1 indeholder den almindelige regel om, at et foretagende skal indhente tilladelse hos Satellit- og Kabelnævnet, hvis det vil udøve virksomhed her i landet i form af programspredning enten via satellit eller via fællesantenneanlæg i et område, som er mere omfattende end et enkelt lokalt område inden for lokal radio- og tv-ordningen.

I bestemmelsen foreslås som kriterium for, om en tilladelse fra nævnet er påkrævet, at vedkommende foretagende »hører under dansk myndighed«. I overensstemmelse med dansk retstradition må det i almindelighed antages, at den fornødne tilknytning til Danmark vil foreligge, når foretagendet reelt har sit hjemsted her i landet. I praksis vil dette normalt afhænge af beliggenheden af hovedkontoret, eventuelt den bestemmende eller programansvarlige enhed. Dette vil i øvrigt harmonere med reglerne om værneting (retsplejelovens § 238).

Ved bedømmelsen af, om et foretagende skal søge nævnets tilladelse, er det således efter denne hovedregel ikke i sig selv afgørende, om foretagendet eventuelt benytter sig af visse danske tekniske faciliteter i forbindelse med distributionen af sine programmer, f.eks. en radioforbindelse (uplink) fra dansk område til en satellit.

Det kan ikke udelukkes, at der lejlighedsvis vil kunne opstå tvivl, om et medieforetagende har tilknytning til Danmark frem for et andet land, og dermed om, hvilket lands regler der skal lægges til grund. Sådanne eventuelle problemer må imidlertid i givet fald løses ud fra en konkret vurdering.

Indhentelsen af Satellit- og Kabelnævnets tilladelse til programvirksomhed fritager ikke et medieforetagende for at tilvejebringe tilladelser, som måtte være påkrævede efter anden lovgivning, herunder lov om radiokommunikation. (Der henvises til bemærkningerne til § 2).

Stk. 2 udgør et supplement til hovedreglen i stk. 1 om, hvornår der skal søges tilladelse hos Satellit- og Kabelnævnet. Formålet er i overensstemmelse med Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn og EF's direktiv om »tv uden grænser« at undgå, at der opstår »huller« imellem forskellige eu-